

L'eunfàn prodeuggo

Gn ommo l'ayè dou garsón. Lo pi dzon-éo di a són pappa: « Pappa, balia-me la paa de bièn que me totse » é lo pappa e partadze son bièn. Cotche dzò apréi, on betèn onsemblo to sen que l'ayè, lo pi dzon-éo di garsón e paa p'on paì éhandjèa é peuque to sen que l'a on fémén de freudae.

On coou sensa soou, lo paì éhandjèa traëse an mizée nae é lo garsón ognae a crendre. E tertse on tralie tchu gn ommo de si paì éhandjèa que lo mande vardéi se pouèa. L'aeu bièn oulù medjè sen que le pouèa pecòon, méi gnón l'ai baillioe. On pensèn a sen que l'ayè fa, se di : « Tcheu sisso que tralion avouéi mon pappa l'an preui pan a medjè, é mè si énque a crapéi de fan! Dz'ouì partì, aléi tchu mon pappa é lai dée : « Pappa, n'i péttchà contre lo sielle é contre vo, dze meueto poou d'ihe vooufro garsón, féménoude avouéi mè comme vo féménoude avouéi sisso que tralion pe vo ». E paa é torne tchu son pappa.

Can l'ie oncò llouèn de tchu llu, lo pappa lo vè é proue an groou-sa émochón; lai galoppe oncontre é lo pren don se bréi. Adón lo garsón lai di: « Pappa, n'i péttchà contre lo sielle é contre vo, dze meueto poméi d'ihe vooufro garsón ». Méi lo pappa baille odre a se soèn: « Vitto, portooude l'arbeuillemèn lo pi joulì é arbeuil-loouude-lò, betooude-lai an verdzetta i dai é de botte i pià. Pre-gnooude lo véi pi grose, tchouèyoouude-lò, medzèn é fémén féiha peuque mon garsón que l'ie moo l'è torna on via; l'ie perdù é l'è tornoou ». É tcheutte se beutton a fée féiha.

lo gnalèi

Région Autonome
Vallée d'Aoste
Regione Autonoma
Valle d'Aosta

Assessorat de l'Éducation
et de la Culture
Assessorato Istruzione
e Cultura

LA SALLE

Lo garsón pi adjà l'ie ià on campagne. Can, on tornèn on déréi, arue protso de la méijón, e sen lo bri de la mezeucca é di danhe. E quieurie on soèn, l'ai demande sen que acapite. Lo soèn lai di: « Ton frée l'è tornoou, ton pappa l'a tchoou lo véi pi grose pequè l'a tornoou lo acapéi on bon-a sandoou». Lo garsón pi adjà, ompoudroou, e euntre gnenca. A son pappa que l'ie saillì pe lo préyè d'ontréi e repón: « Dze si a vooufro servihio dai on muoéi de-z-an, n'i jaméi deu na a vo-z-odre, é m'ooude jaméi baillà on tsèvrai, a me, pe fée féiha avouéi me-z-amì; méi can vooufro garsón e torne apréi ai betouou pédre vooufro bièn ià a femalle, vo féyooude tchouéi lo véi pi grose! ». Méi lo pappa lai di: « Tè, mon rago, t'i todzò avouéi mè, é to sen que l'è de mè l'è de tè. Méi faillè beun fée féiha é ihe contèn pequè ton frée que l'ie mòo l'è tornoou on via; l'ie perdù é n'en tornoou lo acapéi! ».

lo gnalèi

Tiré de :

Evangile selon Luc 15 : 11-32 du Nouveau Testament

Texte inédit—2019
Collaborateur de La Salle pour la traduction: Félicie Charrey